

Vävstugan

Gunhild Nodén

När jag vaknar på morron och tänker att i dag är det tisdag, känns det skönt. Det har blivit ett riktigt sug och en längtan att få gå till Hembygdsföreningens vävstuga, som har öppet hus varje tisdag, numera i Hillegården. Men vi tänker oss tillbaka i tiden, till omkring 1976 – 1977, då några av Hembygdsföreningens vävkunniga damer började i en kall och dragig lagerlokal i Björke med att väva tyg till hembygdsdräkten.

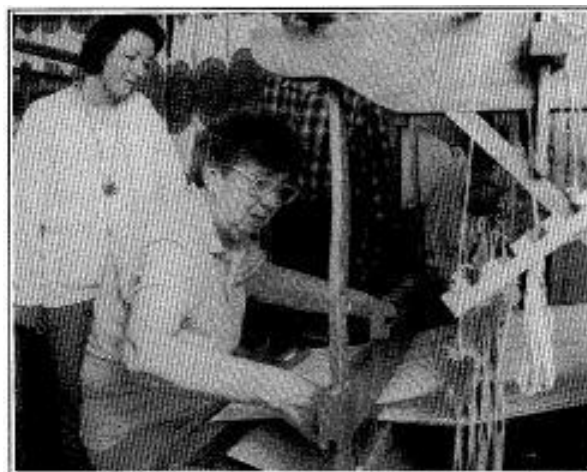
Efter några år hyrdes en källarlokal i Hillehem i Hille. Lokalen var utan fönster men stor nog att rymma fyra vävstolar, ett bord och några stolar. Och tänk er! Varmt och skönt och tillgång till toalett.

Nu blev det fart på vävningen. Här vävdes plädar, löpare, servietter, stora vackra dukar och trasmattor. Det kom till flera intresserade, villiga att hjälpa till, även undertecknad. Någon kom på att vi skulle ha öppet hus i vävstugan varje tisdag mellan klockan 10 och 16 för att locka andra till besök. Fler stolar och en soffa trängdes in för att ge sittplats vid kaffebordet. Från början hade var och en sin termos kaffe, men nu skaffades en kaffebryggare, för se kaffe måste man ha för att smörja munvädret när man blir så många som 10 personer ibland.

Här vävdes nya trasmattor till köket i Hembygdsgården och även gardiner till annorstu. Av gardiner från gamla Hilleskolan vävdes vackra trasmattor till Hillerummet i nya Församlingsgården.

Ibland frågar någon, vad väver du nu? Jag svarar att det är minnsann inte bara att väva i en vävstuga. Men den som inte själv har satt upp en väv för till exempel trasmattor, kan ju inte förstå så många timmars arbete det behövs innan man kommer så långt att man kan börja väva. Först ska det varpas en 20 – 30 meter och den »rumpan» ska dras på bommen, träs i skaft och sked. Under tiden har andra gjort iordning mattasorna som ska vara. Nu för tiden används endast bomullstrasar och det finns många som lämnar begagnade kläder och påslakan som ju ska renklippas från sömmar och dylikt och sedan klippas i remsor som sys ihop på maskin.

På hösten 1990 flyttades vävstugan till »Hillegården», det vill säga gamla Församlingshemmet, som Hembygdsföreningen hade inköpt. Nu blev det större utrymme igen för vävstugan. Fem vävstolar dunkar varje tisdag, även andra dagar ibland; flinka fingrar klipper mattasor, som andra syr ihop vid två symaskiner och de blir till vackra nystan.

*Ann-Marie Björk och Ellen Holmberg
Foto: Alvar Hedkvist*

Det är en iver och glädje i arbetet, och vackra trasmattor växer fram i tre av vävstolarna, omkring 100 meter under 1993. I en annan vävstol har ett åttiotal av de gammaldags, rödrutiga dukarna vävts, och några av dem har även funnit vägen till Amerika. Många beställer både mattor och dukar i förväg, men det mesta får en strykande åtgång på julmässan som hålls i Hillegården andra söndagen i advent varje år. Till julmässan stöptes också ljus, och nu till julen 1993 var 300 ljus och lika många bröddukar beställda. Sammanlagt stöptes 370 ljus. De sista tre åren har även lapptäcken blivit populära och sytts i vävstugan. De har blivit en fin första vinst på de populära lotterierna som säljs både vid hembygdsfesten på sommaren och vid julmässan.

Den ekonomiska behållningen från vävstugan, omkring 50 tusen kronor under 1993, blir ett välkommet tillskott för Hembygdsföreningens kassa.

Vi som träffas varje tisdag har trevligt, och det är en fin terapi för oss pensionärer. Jag önskar att fler nyblivna pensionärer kommer och hälsar på och finner nöje i att arbeta för Hembygdsföreningen.
En glad pensionär

[Hillebygden, Nr. 1, 1994]